

سخن سردبیر

یکی از مسائل مهم در حوزه دین‌پژوهی مسئله امامت است که با بررسی روایات معصومین (علیهم‌السلام) به این مهم می‌رسیم، چنانکه در روایتی امام صادق (علیه‌السلام) می‌فرمایند:

«همانا خداوند به‌وسیله رهبران، دین خود را آشکار کرده و سرچشمه‌های مکنون علم خود را گشوده است؛ پس تنها هرکه از امت پیامبر، حق واجب امام خود را بشناسد، شیرینی طعم ایمانش را می‌چشد و نیکویی برتری اسلامش را می‌یابد؛ زیرا خداوند، امام را همچون نشانه‌ای برای خلق خود برافراشته و او را میزان سنجش حق و باطل بر اهل عالم گذاشته است. خداوند بر سرش تاج عظمت و وقار نهاده و او را در نور کبریایی جبار جا داده است... و اعمال بندگان را جز به معرفت او نمی‌پذیرد. خدا آنان را حیات خلقت و نور افروزان ظلمت و سرآغازان هر کلام و استوانه‌های اسلام قرار داده و این امام است که برگزیده پسندیده و هدایت‌گر مورد امید باشد. خداوند در عالم ذر خلاق او را به دینهایی برگزید و دیده به عنایتش بر ساخت.»^۱

جستار امامت، همچون اقیانوسی است که پرداختن به هرکرائه آن نباید پژوهشگر را از دیگر کرانه‌ها غافل کند؛ زیرا این غفلت می‌تواند به نبود شناخت درست و ژرف از امامت منجر شود. این نوشتار در پی این است که برخی از زوایای گفتمان امامت را واکاوی کند، اگرچه در این رابطه هراندازه کاوش و بررسی صورت بگیرد، جای کار بیشتری را می‌طلبد.

در این شماره به آثار هدایتی امام معصوم از جهت تشریع و تکوین در عصر غیبت پرداخته‌شده و بیان‌شده که، امام معصوم در تمامی عرصه‌های زندگی اثر تربیتی و هدایتی دارد؛ همچنین کارهای مردم نسبت به امام در حوزه تشریع مورد بررسی قرار گرفته که در آن به نقش مهم اطاعت‌پذیری و اثر محبت به امامان معصوم اشاره شده است؛ در این پژوهش شباهت‌های خلافت و امامت از دیدگاه شیعه با رویکردی نقلی مورد دقت قرار گرفته است؛ یکی از وظایف امامان معصوم نشر احادیث است که به هدف‌های متفاوتی این کار انجام می‌شود، همچنین شیوه نقل احادیث از سوی معصومان بررسی شده است تا در پرتو شناخت آن، شیوه‌ها و راهکارهای تربیتی امام معصوم در عرصه‌های گوناگون برای شخص امام پژوه روشن شود. امید است این اثر علمی پذیرای امامت پژوهان قرار بگیرد.

۱. کلینی، اصول کافی، ج ۱، ص ۲۰۳.